

[Koefoed.]

lige Krav, blev der udtalt Ønske om, at der fra det Udvalgs Side, der skulde administrere Loven, maatte blive givet Støtte til de Egne, hvor Tuberkulosen allerede var bekæmpet, gennem særlige Køb o. s. v. og ved Fragttilskud til Kvæg, der herfra overføres til andre Steder m. m. Men dette Ønske, som er overrakt den højtærede Minister skriftligt, blev der ikke taget Hensyn til.

Naar Ministeren siger, at der heller ikke fra mit Partis Side blev taget Hensyn til disse Ønsker, saa vil jeg sige, at jeg her har det foreløbige Ændringsforslag, som blev stillet af Venstre og Konservative i Udvalget, hvori der dog i hvert Fald er taget lidt Hensyn dertil, nemlig at Landbrugsministeren bemyndiges til at give Nedsættelse af Fragten for Dyr, der fra Besætninger, rensede for Tuberkulose, sælges som Avlsdyr til andre Besætninger her i Landet o. s. v. Det var, som sagt, stillet som et foreløbigt Ændringsforslag, men da Ministeren afviste det, blev det ikke fastholdt. Det kan maaske nok være, at jeg ikke har sat tilstrækkelig Kraft ind paa at faa det gennemført, da jeg undlod at stille særligt Ændringsforslag; men jeg havde den Opfattelse, at det var umuligt at vinde Øre for det oprindelige Krav, og da Ministeren afviste ogsaa dette ændrede Krav, haabede jeg, at der muligvis kunde skaffes Ørenlyd med Hensyn til andre Ønsker, vi fra bornholmsk Side havde udtrykt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Jeg vil tillade mig at gøre en kort Bemærkning til den højtærede Kirkeminister i Anledning af hans Besvarelse af min Fremdragen af de uheldige Forhold ved Bogense Kirke. Den højtærede Minister sagde — jeg maa maaske citere et Par Linier:

„Jeg kan derfor ikke trøste den ærede Forespørger med, at der kan komme noget Beløb til det Formaal fra Kirkeministeriet, men jeg maa henvise til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, under hvem denne Sag alene henhører.“

Jeg haaber, at der paa Grundlag af den højtærede Trafikministers Udtalelse om, at Sagen vil blive undersøgt, kan komme et Resultat, men jeg vil meget henstille, om ikke den højtærede Kirkeminister vil støtte os. Skal jeg forstaa den højtærede Kirkeministers Udtalelse derhen, at det kun er

Kassebevillingen, der ikke kan opnaas gennem Kirkeministeriet, er det en Sag for sig, men jeg haaber i hvert Fald, vi kan paaregne den højtærede Ministers Støtte over for hans Kollega til at faa de overordentlig uheldige og faretruende Forhold ændret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Da Statsministeren fremdeles tier stille til mit 2 Gange gentagne Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at gøre Rede for, hvorledes jeg fortolker denne Tavshed. Jeg forstaa Ministerens Tavshed saaledes, at han paa den ene Side ønsker at give den dertil bestemte Presse Lejlighed til at meddele Offentligheden, at han har betegnet mig som Bagvasker, saaledes som „Social-Demokraten“ og „Ekstrabladet“ gør det i Dag, men han ønsker paa den anden Side at holde Bagøren aaben for at kunne frelse sig for et eventuelt juridisk Angreb, og saa henstiller jeg til denne Forsamling, om dette er en for en Statsminister værdig Optræden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg maatte forstaa Finansministerens Udtalelse i Slutningen af hans Tale saaledes, at han var stemt for, at man skulde være gaaet til Kursen 22,50, som blev offentliggjort umiddelbart efter Forliget i Januar 1933, men at vi ikke havde faaet denne Kurs, fordi Venstre havde skabt Uro om Kronen ved at forlange større Nedsættelse siden, og i denne Forbindelse mindede Finansministeren om, at han havde tilbudt det ærede Medlem Hr. Krag at gaa med ham til Nationalbanken for at faa Kursen 22,50, naar Venstre saa vilde tie stille. Jeg forstaaer ikke den Harme, der ligger i disse Ord: „naar vi saa vilde tie stille“; thi kort Tid forinden har man fra den Side været i en lignende Situation. For 2 Aar siden blev der vedtaget en Forsvarsordning i Landstinget, ved hvilken Lejlighed Socialdemokrater og Radikale stemte for en Bevilling paa 35 Mill. Kr. til Forsvaret, lidt mindre end hidtil, og bagefter gik de ud og agiterede for at gaa længere ned — de vilde meget have sig frabedt, at de skulde være afskaaret fra at virke for en yderligere Nedsættelse. Men her gælder der altsaa en anden Ret. Her forlanger man, at vi skal tie stille med Ønsker om en eventuel ny